

RIJEČ UREDNIKA

Katehetska djelatnost je živa stvarnost u stalnom previranju. O nekim vidovima naše suvremene katehetske situacije govori nam u prvom članku predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju, mons. Đuro Hranić. Poštujući prošlost, on se prisjeća svijetlih likova svojih prethodnika u toj službi koji su bili iskreno zainteresirani za katehetsku djelatnost i u svojoj biskupiji i u cjelokupnoj hrvatskoj stvarnosti. To je ujedno i prigoda da se prisjetimo značajnih događaja i postignuća iz naše ne tako davne katehetske prošlosti, a napose petnaest godina katoličkog vjeronauka u školi. Sve pozitivno što je dosad učinjeno, ujedno je i poziv na odgovorno razmišljanje i o onome što još treba učiniti. O tome posebice skrbi Vijeće za katehizaciju HBK koje svoj vidokrug proširuje i izvan granica Republike Hrvatske. Nacionalni katehetski ured i biskupijski katehetski uredi posljednjih su godina dokazali svoje posebno značenje i skrb za zajedničku nam katehetsku stvarnost.

Zahvalan za sve što je ostvareno, mons. Hranić podsjeća i na ono što bi moglo i trebalo biti bolje. Jedno od aktualnih područja i izazova u našoj katehetskoj stvarnosti svakako je i župna kateheza. Valja pozdraviti i razmišljanje o pripremi i izdavanju obnovljenoga nacionalnoga katehetskog direktorija. U demokratskim društvenim prilikama to je i prigoda da takav dokument sveobuhvatno prikaže našu katehetsku stvarnost i svojim konkretnim smjericama zacrta pravce našega katehetskog djelovanja u sadašnjosti i (barem) bližoj budućnosti. Naravno, i biskup Hranić je svjestan kako nikakav plan i program pa ni najbolji dokumenti neće biti učinkoviti i plodonosni bez kvalitetnih djelatnika. Stoga posebno ističe oduševljenje i požrtvornost naših vjeroučitelja, ali i nužnost njihovoga stalnog i cjeloživotnog usavršavanja. Istovremeno, nastojanja na području župne kateheze mogu i pozvana su doprinositi živoj i zreloj osobnoj vjeri članova župne i cjelokupne crkvene zajednice na našim prostorima. To ujedno uključuje i angažiraniji rad s odraslima. Dapače, ističe biskup Hranić, to treba biti naš prioritet u razdoblju koje je pred nama.

Valja nam zaobići i zamku stalnog pronalaženja »vanjskih neprijatelja«, što je među našim pastoralnim radnicima najvjerojatnije nehotični i nesvjesni zaostatak iz prijašnjega društveno-političkog sustava. Jedan od uobičajenih pokazatelja pristajanja uz takvo razmišljanje je i neprekidno upiranje prstom u školski vjeronauk koji kao da je postao »dežurni krivac« za sve naše novije poteškoće u župnoj katehezi i pastoralu. Mnogo bi bolje bilo pogledati koje su još neiskorištene mogućnosti na području župne kateheze i tu tražiti nove metode i suradnike. Želimo li prihvatiti Isusov poziv i graditi na čvrstoj

stijeni, tada nikako ne smijemo zanemariti ni važnost obitelji i vjerskog odgoja djece i mladih. Nadahnuća, poticaje i ohrabrenja i biskupu Hraniću i svima nama svakako pruža i nedavno održana biskupska sinoda u Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji, kao i svaki drugi pozitivan korak u toj i svim drugim našim biskupijama. Prisjetimo se i da smo kao Isusovi učenici i nasljedovatelji prvenstveno pozvani biti optimisti dokazujući to i djelom i riječju.

Drugi članak u ovome broju poziva nas na razmišljanje o aktualnoj stvarnosti u nas i u svijetu. U našim osnovnim školama uvelike se već radi po Hrvatskom nacionalnom obrazovnom standardu – HNOS-u. U to je uključen i vjeronauk. Vjeroučitelji su na svojim brojnim nacionalnim, biskupijskim i drugim susretima upoznati s osnovnim pravicima i zahtjevima novog usmjerenja naše škole. Konkretna doprinosa tim nastojanjima svakako je i prilog zagrebačkog kateheta Josipa Šimunovića, koji je kao primjer međupredmetne korelacije u osnovnoj školi u ovome broju našim čitateljima predstavio razmišljanje i konkretne primjere o vodi, toj »veličanstvenoj i neiscrpoj temi«.

Ostali članci upoznaju nas s aktualnim temama današnjice koje će, nadam se, biti zanimljive i poticajne i čitateljima našega časopisa. Sveopća i nezaustavljiva globalizacija briše nacionalne granice i posebnosti. Stoga nam i razmišljanje M. Polla o adolescentima i mladima u Italiji može biti poticaj za dublje razumijevanje mladih s kojima se svaki dan susrećemo u našem životnom okruženju. Ne smijemo zatvarati oči pred poteškoćama i negativnostima, ali jednako tako ne smijemo nijekati ni ono što je pozitivno. Iskoristimo mogućnosti koje nam se pružaju za susret s mladima i za stvaranje pozitivnog ozračja na tim susretima. Osim toga, kao što Pollo tvrdi na temelju brojnih empirijskih istraživanja, nisu svi mladi isti, a još bi nepravdnije bilo u njima vidjeti samo negativnosti. Upravo stoga bolje poznavanje mladih može današnjim odgajateljima, a vjeroučitelji su svakako među njima, pomoći da otkriju nove mogućnosti za osoban susret s mladima. Na to ih poziva i prof. Schepens, koji progovora o vjeroučiteljevoj duhovnosti. Riječ je o duhovnosti koja će vjeroučitelju pomoći da bude još više čovjek, vjeroučitelj, prosvjetni djelatnik, prorok...

Članci o biblijskoj katehezi, o pastoralu mladih u SAD-u i o povjereniku za pastoral mladih, zajedno s uvidom u neka najnovija religijskopedagoška i pastoralna izdanja u svijetu zaključuju ovaj prvi ovogodišnji broj.

Ugodno vam i plodonosno čitanje!

Urednik